

22.11.62

9 - האוזנר. מודה על הגנתי עליו. הוא סבור שהייתי צריך למחוק דברי הפולמוס שהיו בדבריו, ואני צריך הייתי דברים אלה להגיד רק בשמו. הודיתי בצדקתו, והבטחתי בהזדמנות מסוימת להבהיר זאת בכנסת. יש הצעת בדר - לחסל משרד היועץ המשפטי. - אינו סבור שהצעה זו תמצא תמיכה בכנסת.

יש הצעות אחרות - שהמסמלה רשאית לדחותן לחדשים (נגד המסמלה הצבאי) - לדעתו לא רצוי לדחותן אלא להביאן לכנסת במהירות האפשרית. האוזנר מוסר שהוא דיבר עם רוזן על הצורך של המסמל הצבאי.

12.30 - משל. הזכירני השיחה אתו בשבת 1933 בורשה, כשעסקתי בבחירות לקונגרס.

לבון הכניס אותו לוועדה המרכזת בשנת 1959. עם קום המדינה קיבל תיק מערכת הבטחון ושומר אותו עד היום בידי. הוא גורם לכך שבמשרד הבטחון אין "צרות". יש מפעלים סודיים שרק משל יודע עליהם. גם אורי אלפרס יודע הסודות כי הוא ממונה על התע"ש. הוא נאמן למדינה ולבטחון.

כשהתעוררה "הפרשה" היה זמרי סבור מכיוון שהוא הכניס אותו לוועדה המרכזת, בכנס אליו משל ואמר לו שהגיעה פרשת דרכים. כי הבטחון הוא בקיום הבטחון ואתה מנסה לערער הבטחון. (היה בתנועת הנוער של השומר הצעיר מביל 10 עד 18). הקרע בעקבות הפרשה קיים עד/.

עד היום בועה"פ של ההסתדרות. לאחר הוצאת זמרי הוסל על משל להיות ראש המחלקה לאיגוד המקצועי (במקורו של בקר).

יותר מסחצית הפועלים בתעשייה עלו ארצה לאחר קום המדינה. פועלים פשוטים ומאוצות המזרח הגיעו לתפקידים חשובים. אולם לא הועלו אנשים לאחריות הסתדרותית. אין אנשים חדשים בהנהגת ההסתדרות ובהנהגת עובדי המדינה. אין נציגות סוסמכת לעובדי המדינה. זו נבחרה לפני 10 שנים. השכר בעיריות ובסוכנות יותר גבוה.

במחלקה לאיגוד מקצועי לא חל שנוי. בשאר יונה יגול (מאנשי זמרי) וזאב כרמי, ארד (אחראי לתעשייה), אשר ידלין (אחראי לעובדי המדינה), זאב ברש (מזכיר הסתדרות הפקידים). ברש מסתתף ב"מן היסוד". אשר ידלין יותר טוב במעשה מאשר בדיבור.

כשמשל קיבל התפקיד ביסה להקים משהו דומה לזה במפלגה. כי לא יתכן מפלגה לחוד והסתדרות לחוד. ק/וה שיטיג תמיכה רעיונית וחברתית מהמפלגה. משל רצה להקים מועצה ארצית לאיגוד מקצועי. היה בחוץ מבע לכך עם ברקת. חשש שזה יעורר חסדות אצל בקר, והדבר לא הוקם למעשה, אם כי קיים למעשה. משל הושט שיגול והרינג ועוד מתיעצים עם זמרי. בקר מתיחס בתשדנות. בדיבור הוא מסכים - למעשה - לא.

יש להרים תאי המפלגה במקומות העבודה. במחלקה אין חברות. היה בין חברי הועדה המרכזת דיון על המדיניות המקצועית. ב"מן היסוד" יש סימפוזיון על המדיניות המקצועית. הסימפוזיון בגמר במאמר של זמרי על מדיניות מקצועית.

סקצועית. בסימפוזיון ביכר כי חלקו על דעותיו של משל. הארבעה מציעים הגדלת שכר היסוד וכן גם זמרי. לקיים שכר יסוד - מן ההכרח לוחות בניני פאר ודברים לא הכרחיים אך - לשבים אחדות. לרוש ריסון עצמי. מה אתה רוצה? - משל מבקש עצה ממני. - אמרתי שלצערי אני מספל עכשיו קצת בעיניי המפלגה - לצערי מפני שבסקור הרע איני בוגע - , וכשיבוא אשכול נסדר זיון במסיבה לא רשמית בעיניים אלה.

16.00 - בא ברקת. שאלתיו אתה במצב רוח טוב או לא? ענה: לא טוב.

בשיחה עם שרגא הוא דרש הגדרה ברורה של סמכויות. אבל הוא יודע שהגדרה אינה חשובה. העיקר חברות - והוספת : ושותפות. המצב במפלגה הוא ערב התפוצצות. ביום ג' והיום ישב עם זיאמה. היה סלא חרון. - על מה? - הוא מתנגד ללשכה רק של העובדים בבית. רק לשכה שיש בה בעלי סמכות יהיה לה ערך. ידבר עם יזהר, עם אשכול. מתברר שהריב במפלגה היה ריב בין אראלים ומצוקים. יש פחד בקרב האיגסלגנציה והפועלים. - ממה? - מהשתלטות הגוש.

אמרתי לו שאילו היה לי יסוד לחשוב שהגוש הוא הסכנה היחידה למפלגה - הייתי מאושר. שום סכנה לא נשקפת מ"הגוש".

ברקת מציע הקמת לשכה של שבעה: אשכול, גולדה, זיאמה, משה דיין, שרגא גצר, ישראל ישעיהו וברקת.

./אמרתי

אמרתי לו שלא אתנגד להצעה זו, אבל
לי היה נראה שסומב מזכירות של חמטה, העובדים
יום יום בבית. הציע לי שאני אכריע שתהיה לשכה
של שבעה. אמרתי לו: 1) איני רוצה להיות מכריע
בכלל, אלא המוסמכים לכך דנים ומחליטים בין שאני
מסכים לכך ובין לא. 2) ודאי שאין לדרוש ממני
שאכריע, כשהצעתי בדחתה וחבר אחר, שאין דעתו
כדעתי אוסר לי שאני "אכריע" כדעתו.

אמר שלא ידון לפי שעה על כך עד

שיבוא אשכול.

19.00 - חב"ד מודיע לי שהוא פנה לבן-ארצי ביום
השמי לאחה"צ שסובלן יגורש ביום א' בבוקר ב"אל-על"
בשמונה וחצי בבוקר.

בר-יהודה היה סבור שחב"ד החליט על גירוש

ב"אל-על", מבלי שהחלט על "אל-על". עכשיו בר-יהודה
יודע כבר, מאז יום ג' בשבוע שעבר, כי לא חב"ד
יזם הגירוש באל-על, אלא הודיע על החלטה של 3 חברי
הממשלה לגרש באל-על.

חב"ד אמר לבן-ארצי שתהחלטה היא גירוש

ללונדון.